

1. Проблеми правового регулювання цивільних відносин в умовах COVID-19: матер. Всеукр. науково-практичної онлайн-конференції (23 квітня 2020 року) [Електронний ресурс]. / За заг. ред. д.ю.н., проф. Є. О. Харитоновна. – Одеса: Фенікс, 2020. – 193 с. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/handle/11300/12616>

2. COVID-19 (коронавірус) та Угода про керований доступ asfotase alfa (Strensiq). URL: <https://www.metabolicsupportuk.org/covid-19-coronavirus-and-the-asfotasealfa-strensiq-managed-access-agreement>.

3. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19.11.1992 № 2801-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12>.

4. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)» Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/540-20/stru#Stru>.

Вікторія МЕЛЬНИЧЕНКО

студентка ННІ права
та інноваційної освіти;

Науковий керівник:

Ірина ШИЛО

викладач кафедри
кримінально-правових дисциплін,
Дніпропетровської державної
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ВБИВСТВО ЧЕРЕЗ НЕОБЕРЕЖНІСТЬ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Життя, здоров'я, честь, гідність, недоторканність і безпека людини визначаються в Україні найвищою соціальною цінністю, це зазначає Основний Закон України, а саме Конституція. На жаль, нерідко відбуваються порушення, що є гострою проблемою у суспільстві. У демократичній Україні, кримінальні правопорушення, а саме вбивства, поділяють на деякі критерії, але мова буде йти саме про вбивство через необережність. Отож, Кримінальний кодекс України (надалі – КК України), не надає визначення поняттю «вбивство через необережність», а лише визначає міру покарання за цей злочин. Тому потрібно звернутися до наукової літератури.

Отож, вбивство через необережність – це діяння, що призвело до настання біологічної смерті потерпілого, за якого особа, котра вчинила таке діяння, передбачала можливість настання шкідливих наслідків, але легковажно розраховувала на їх відвернення (злочинна самовпевненість), або ж не

передбачала можливості настання таких наслідків, хоча повинна була і могла їх передбачити (злочинна недбалість) [5, с. 184]. Особа, яка діє з необережністю, не скеровує вольове зусилля на досягнення злочинного наслідку і не припускає його настання. За умови злочинної легковажності особа розраховує, що суспільно небезпечний наслідок не настане. За умови злочинної недбалості ж особа зовсім не передбачає можливості шкідливого наслідку, і саме це непередбачення стає обставиною, що зумовлює його настання [3, с. 307].

Необережність розуміється як суб'єктивний стан, коли правопорушник свідомо ігнорує можливість настання шкідливих наслідків. Також, дефініцію необережності, зазвичай, використовують у двох значеннях. У першому значенні враховується суб'єктивний аспект, коли правопорушник свідомо припускає наявність невиправданого ризику, а у другому – об'єктивним аспектом виступає поведінка, що фактично містить у собі невиправданий ризик, незалежно від того, знав про цей ризик виконавець або не знав [4, с. 142].

Феноменом вбивства через необережність для переважної більшості осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, є притаманне загальне негативне або поверхове ставлення до суспільних норм як регуляторів поведінки. Окрім того, майже одностайно дослідниками констатується наявність соціального середовища, що здійснює не лише позитивний, а й негативний вплив на психічний світ особистості [4, с. 142].

Також, вчинення вбивства через необережність не виключає існування для винного різноманіття способів приховання факту такого вбивства, що спрямовані на приховання факту злочину, ускладнення ідентифікації потерпілого, інсценування нещасного випадку чи самогубства потерпілого, знищення слідів своєї причетності до злочинної події. У таких випадках винні нерідко закопують труп, знищують одяг, документи, інші особисті речі потерпілого, ховають чи знищують знаряддя вчинення злочину [1, с. 176].

Тому потрібно зазначити, що під час розслідування вбивств через необережність висновки судово-медичної експертизи є важливим джерелом інформації для слідства. Теж, перед експертом потрібно поставити вичерпний перелік питань, пов'язаних із встановленням характеру вбивства та встановленням наявності маніпуляцій з трупом. Експертиза, повинна проводитися експертом, який брав участь в огляді місця події й трупа [2, с. 585].

Стосовно складу кримінального правопорушення, а саме вбивства через необережність безпосереднім об'єктом є: життя особи, надалі об'єктивною стороною: діяння, тобто посягання на життя іншої особи, наслідками виступають заподіяння смерті потерпілого та причиновий зв'язок між діянням і наслідками, суб'єктом виступає: фізична осудна особа, яка вже досягла шістнадцяти років, суб'єктивною стороною є: вина у формі необережності, кваліфікуюча ознака знаходиться, саме у статті 119 частині 2 КК України, тобто вбивство двох або більше осіб, вчинене через необережність, також злочин є закінченим з моменту настання біологічної смерті потерпілого [5, с. 184].

1. Іваниця А. В., Спосіб вчинення вбивства через необережність як елемент криміналістичної характеристики. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2013. № 2. С. 171-179.
2. Іваниця А. В., Окремі аспекти призначення експертизи при розслідуванні вбивств через необережність. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 583-590.
3. Пакліна Т. О., Юридико-психологічні складові необережності під час учинення вбивств. *Часопис Київського університету права*. 2015. № 4. С. 306-310.
4. Пакліна Т. О., Характеристика вбивств через необережність: кримінально-правовий аспект. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2017. № 1(1). С. 140-143.
5. Савченко А.В., Шуляк Ю.Л., Кримінальне право України. Загальна та Особлива частини (у схематичних діаграмах). *Центр учбової літератури*. 2015. С. 310.

Дарина МИРГОРОДСЬКА

курсант факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції

Дмитро ТІНІН

викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки

Науковий керівник:

Валерій БІЛЧЕНКО

старший викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

ВИХОВАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ В КОНТЕКСТІ АКТУАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ СУСПІЛЬСТВА

Одним із основних завдань психології здоров'я є вивчення різних видів факторів, що визначають стан здоров'я людини, а також мотиваційних та ситуативних змінних, що мають прогностичну значимість у формуванні здоров'я – зберігаючої поведінки. Мотиваційні параметри через усвідомлені наміри (наприклад, зайнятися спортом, обмежити вживання солодкого, кинути палити тощо) забезпечують пов'язану зі здоров'ям поведінку, ситуаційні стимули актуалізують відповідні поведінкові зміни. Прогностичний аналіз дозволяє як визначити «групи ризику», так і спроектувати ймовірнісні механізми дії тих чи інших факторів зміни здоров'я